Seitsmes seina sagaja,
Kaheksmas karwa kara,
Üheksmas ülge türa,
Kümnes lutsu puts.

№ 73.

Wõtame naised natugeiseks,
Üheöiseks, kahe päiseks,
Teina teise küla otsast.
Ära aga wõta pitka naist,
Pitk lääb pitkite pingile,
Wiskab willad wiluse.
Ära aga wõta laiska naista,
Laisk lääb lapiti loudile,
Wiskab takud tulese.
Wõta aga pisige peenuge naine,
Piitsa warre pitkune,
Reha warre jämune,
Ärja sõrga kõrgune.
See teeb tööd kui tihane,
Nääb aga waiwa kui warblane;
See künnab põllud põhani,
Ajab wand ajani.

See paneb pea padja pääle,
Keed' minu kaela ümber, ½-käed.
See wõtab mooga waewa näha,
Onsast oma tööd teha.

№ 74.

Ai ai ai ai uni tuli peale,
Kits läks küla kaapsa aida.
Anna mulle witsu wennikene,
Kase raagu kaimukene.

№ 75.

Oleks mull seda unes öölduud,
Tukkudes mull tääda toodud,
Et sain sandi naise kimpu,
Alwasabikaasa kimpu,
Ma oleks, ma oleks, wennikeine,
Tuhka wiskand wiina tutsud,
Pandi paiskand tulese,
Saiad söötnud sigadele,
Alwemate loomadele.
On need neiud, mis on siin!
Ninad nookus, kaelad kookus,
Edasi kui istne jalad,